

2. Koszt zestawu materiałów, ustalony na podstawie zasad kalkulacji zawartych w załączniku do uchwały nr 412 Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1960 r. w sprawie ustalania kosztów zestawu materiałów budowlanych potrzebnych na wybudowanie 4-izbowego domu mieszkalnego o standardowym wyposażeniu (Monitor Polski z 1961 r. Nr 1, poz. 5), z uwzględnieniem cen z 31 grudnia 1969 r., wynosi dla materiałów:

— budowlanych	127.838.— zł,
— wodociągowo-kanalizacyjnych	16.531.— zł,
— elektrycznych	3.048.— zł,
Razem	147.417.— zł.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
w z. R. Gerlachowski

93

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 marca 1970 r.

w sprawie zasad inwentaryzacji produkcji budowlano-montażowej w toku.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 i 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188, z 1951 r. Nr 25, poz. 185 i z 1969 r. Nr 20, poz. 148) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy niniejszego zarządzenia dotyczą:

- 1) państwowych i spółdzielczych przedsiębiorstw budowlano-montażowych, zakładów budowlano-montażowych wchodzących w skład kombinatu oraz samodzielnych oddziałów wykonawstwa inwestycyjnego (SOWI);
- 2) przedsiębiorstw budowlano-montażowych mających formę spółek prawa handlowego, w których Państwo, przedsiębiorstwa państwowe lub spółdzielnie posiadają udziały wynoszące ponad 50% kapitału zakładowego, oraz wykonujących roboty budowlano-montażowe przedsiębiorstw i zakładów prowadzonych przez organizacje społeczne;
- 3) innych niż budowlano-montażowe przedsiębiorstw państwowych, spółdzielczych lub mających formę spółek prawa handlowego, w których Państwo, przedsiębiorstwa państwowe lub spółdzielcze posiadają udziały wynoszące ponad 50% kapitału zakładowego, które wykonują roboty budowlano-montażowe na potrzeby własne lub na rzecz obcych jednostek.

§ 2. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu użyto określenia:

- 1) „przedsiębiorstwo” — należy przez to rozumieć jednostki wymienione w § 1;
- 2) „roboty w toku” — należy przez to rozumieć wykonane roboty budowlano-montażowe (od rozpoczęcia budowy do dnia spisu), które nie zostały zafakturowane w obowiązującym trybie, w tym również obiekty mające stanowić po zakończeniu tymczasowe urządzenia placu budowy;
- 3) „budowa” — należy przez to rozumieć plac budowy obejmujący jeden lub kilka obiektów, jak też zespół budów, kierownictwo grupy robót, odcinek robót budowlanych lub montażowych wykonywanych przez wydzieloną organizacyjnie jednostkę wchodzącą w skład przedsiębiorstwa;
- 4) „zamawiający” — należy przez to rozumieć jednostkę organizacyjną, z którą przedsiębiorstwo zawarło umowę o wykonanie robót budowlano-montażowych, występując w charakterze generalnego realizatora, generalnego wykonawcy, podwykonawcy lub wykonawcy częściowego;
- 5) „zarządzenie Ministra Finansów z dnia 8 grudnia 1967 r.” — oznacza ono zarządzenie Ministra Finansów z dnia 8 grudnia 1967 r. w sprawie rachunkowości jednostek

gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 69, poz. 340).

§ 3. 1. Przedsiębiorstwa obowiązane są ustalać w drodze inwentaryzacji stan robót w toku co najmniej cztery razy do roku, według stanu na ostatni dzień każdego kwartału.

2. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych oraz zarządy centralnych związków spółdzielczych) mogą ustalić większą częstotliwość inwentaryzacji robót w toku i uproszczone zasady jej przeprowadzania w okresach nie kończących kwartału. W stosunku do przedsiębiorstw zgrupowanych w zjednoczeniach upoważnienia te przysługują dyrektorom właściwych zjednoczeń.

§ 4. W zależności od ustalonego w umowie z zamawiającym trybu rozliczeń za wykonane roboty, do robót w toku, o których mowa w § 2 pkt 2 i w § 3, zalicza się:

- 1) przy rozliczaniu robót fakturami jednorazowymi — całość robót wykonanych zgodnie z zawartą umową, do czasu ich protokolarnego odbioru przez zamawiającego,
- 2) przy rozliczaniu robót fakturami częściowymi:
 - a) jeżeli warunkiem wystawienia faktury częściowej jest dokonanie protokolarnego odbioru robót przez zamawiającego — całość robót wykonanych zgodnie z zawartą umową (podlegających częściowemu fakturowaniu), do czasu ich protokolarnego odbioru przez zamawiającego,
 - b) jeżeli warunkiem wystawienia faktury częściowej jest oświadczenie kierownika budowy o zakończeniu budowy obiektu (robót) — całość robót wykonanych zgodnie z zawartą umową (podlegających częściowemu fakturowaniu bez konieczności dokonania ich protokolarnego odbioru przez zamawiającego), do czasu sporządzenia wymienionego wyżej oświadczenia przez kierownika budowy (robót).

§ 5. 1. Inwentaryzację robót w toku przeprowadza komisja inwentaryzacyjna, której zakres działania regulują §§ 30—33 i 45 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 8 grudnia 1967 r.

2. W skład komisji inwentaryzacyjnej wchodzi zespół spisowy i zespół kontrolujący. Zadaniem zespołów spisowych jest przeprowadzenie spisów z natury robót w toku; w ich skład wchodzi pracownicy budów, a w miarę potrzeby także zarządy przedsiębiorstwa. Zadaniem zespołu kontrolującego jest badanie podczas spisu lub najpóźniej w następnym dniu po terminie spisu prawidłowości spisu z natury robót w toku. Badaniem takim powinna być objęta każda budowa co najmniej raz na półrocze. W skład zespołu kontrolującego wchodzi pracownicy zarządu przedsiębiorstwa oraz ewentualnie pracownicy budów. Pracownicy budów nie mogą jednak

przeprowadzać kontroli spisów na budowie, na której są stale zatrudnieni.

§ 6. 1. Spis z natury robót w toku, wykonywanych przez generalnego realizatora we własnym zakresie, generalnego wykonawcę, podwykonawcę lub wykonawcę częściowego, przeprowadza się w obecności kierownika budowy lub osoby przez niego upoważnionej. Zamawiający może delegować swojego przedstawiciela do udziału w spisach z natury robót w toku.

2. O terminie dokonania spisu z natury robót w toku, w którym zamawiający wyraził chęć uczestniczenia, powiadamia się go telefonicznie lub pisemnie nie później niż na 7 dni przed terminem rozpoczęcia spisu. Fakt zawiadomienia zamawiającego oraz uczestnictwa jego przedstawiciela w spisie należy odnotować w dzienniku budowy.

§ 7. 1. Stan ilościowy robót w toku ustala się w drodze spisu z natury, określającego ilości wykonanych robót w technicznych jednostkach obmiaru lub innych jednostkach właściwych dla danego zakresu i rodzaju robót.

2. Spisem z natury należy objąć całość robót wykonanych na budowie, z tym że roboty nie objęte umową z zamawiającym ujmuje się odrębnie. Wartości tych robót nie zalicza się do przerobu przedsiębiorstwa, a ich koszt, wyliczony według zasad omówionych w § 11, nie zwiększa stanu robót w toku, lecz podlega w całości przeniesieniu na koszt własny produkcji sprzedanej. Nie dotyczy to robót nie objętych umową, jeżeli były one niezbędne ze względu na bezpieczeństwo lub zabezpieczenie przed awarią, a fakt ten wynika z wpisu do dziennika budowy, dokonanego przez zamawiającego lub wykonawcę.

3. Dane do spisu z natury tzw. robót zanikających oraz robót, których faktycznego stanu nie można ustalić z powodu warunków atmosferycznych (np. przysypane śniegiem roboty ziemne), przyjmuje się w wysokości ustalonej w czasie poprzedniego spisu, powiększonej — na podstawie zapisów w książce obmiaru robót — o roboty wykonane od tego czasu.

4. Jeżeli przedmiotem spisu z natury są roboty czasowo wstrzymane lub zakończone fragmenty robót, a zespół spisowy stwierdził, że od ostatniego spisu nie wykonywano w danym obiekcie dalszych robót tego rodzaju, jak również że roboty te zabezpieczone są przed wpływami atmosferycznymi, kradzieżą itp. w sposób należyty, stan robót w toku przyjmuje się w wysokości ustalonej w czasie poprzedniego spisu.

5. Dokonanie spisu na podstawie zapisów w książce obmiaru i danych poprzedniego spisu (ust. 3 i 4) należy odnotować w rubryce „Uwagi” przy danej pozycji protokołu, o którym mowa w § 9 ust. 1.

§ 8. 1. Stan ilościowy robót w toku wycenia kierownik budowy (robót) lub upoważniona przez niego osoba według takiej wartości, po jakiej nastąpi sprzedaż tych robót, tj. wartości kosztorysowej powiększonej o ewentualne dodatki nie objęte kosztorysem, i po porównaniu danych z odpowiednimi zapisami, ujętymi w książce obmiaru robót. W razie stwierdzenia różnic należy dokonać odpowiednich poprawek w książce obmiaru robót.

2. Wartość kosztorysową ustala się jako sumę iloczynów ilości robót i ich cen kosztorysowych, skorygowaną o przewidziane właściwymi przepisami:

- 1) kwoty dodatków przysługujących wykonawcy,
- 2) zmiany cen materiałów, usług i innych składników kosztów.

Pozycje przysługujących wykonawcy dodatków nie objętych kosztorysem ujmuje się według rodzajów poszczególnych dodatków z podaniem podstawy wyliczeń i stawek procentowych.

3. Wyodrębnieniu podlega wartość robót, które nie mogą stanowić przedmiotu sprzedaży, a w szczególności roboty

nie objęte zawartą w obowiązującym trybie umową z zamawiającym (§ 7 ust. 2).

§ 9. 1. Stan ilościowy robót w toku, o którym mowa w § 7, oraz ich wartość według cen kosztorysowych, o której mowa w § 8, ujmuje się protokołem inwentaryzacji robót w toku, sporządzonym co najmniej w trzech egzemplarzach według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia. W protokole tym wykazuje się odrębnie stan ilościowy robót w toku nie objętych umową z zamawiającym.

2. Na znak zgodności danych ilościowych spisu z natury robót ze stanem faktycznym robót na dzień inwentaryzacji członkowie zespołu spisującego, kierownik budowy (robót) i zamawiający (jeśli brał udział w spisach) składają na protokołach inwentaryzacji robót w toku swoje podpisy. Kierownik budowy jest ponadto odpowiedzialny za terminowość spisu oraz prawidłowość wyceny robót w toku i wyliczenia wartości robót przekraczających termin wykonania.

3. Wycenione protokoły inwentaryzacji robót w toku należy przekazać do zarządu przedsiębiorstwa najpóźniej w ciągu 5 dni po dacie spisu z natury. Jeden egzemplarz protokołu inwentaryzacji robót w toku powinien być, po sprawdzeniu przez przedsiębiorstwo (§ 10 ust. 1), dostarczony inwestorowi bezpośrednio lub za pośrednictwem zamawiającego, jeśli tak ustalono we wzajemnym porozumieniu, nie później niż w ciągu 15 dni od ostatniego dnia każdego kwartału.

§ 10. 1. Protokoły inwentaryzacji robót w toku podlegają sprawdzeniu przez właściwe komórki zarządu przedsiębiorstwa. Na podstawie sprawdzonych protokołów inwentaryzacji robót w toku sporządza się według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia zestawienie robót w toku oraz ich kosztu.

2. Zestawienie, o którym mowa w ust. 1, podpisują: dyrektor, główny księgowy, kierownik działu ekonomicznego lub komórki równorzędnej oraz przewodniczący komisji inwentaryzacyjnej przedsiębiorstwa.

§ 11. 1. Koszt własny robót w toku przedsiębiorstwa stanowi sumę wartości robót w toku poszczególnych budów, prowadzonych w ramach danego przedsiębiorstwa, obliczonych w wysokości kosztu rzeczywistego.

2. Koszt rzeczywisty robót w toku danej budowy oblicza się mnożąc wartość kosztorysową tych robót (§ 8) przez rzeczywisty wskaźnik poziomu kosztów produkcji budowlano-montażowej, wykonanej siłami własnymi.

3. Rzeczywisty wskaźnik poziomu kosztów ustala się odrębnie dla poszczególnych budów. Rzeczywisty wskaźnik poziomu kosztów danej budowy wynika z porównania kosztów produkcji budowlano-montażowej wykonanej siłami własnymi w okresie od początku roku do dnia inwentaryzacji — po wyłączeniu kosztów nieprodukcyjnych — do wartości kosztorysowej tejże produkcji, z uwzględnieniem kosztu i wartości kosztorysowej stanu robót w toku na początek roku.

4. W wypadkach szczególnych, uzasadnionych cechami specyficznymi bądź jakością dokumentacji i ewidencji kosztów podległych lub nadzorowanych przedsiębiorstw, zjednoczenie (jednostka równorzędna) może zezwolić na obliczanie kosztu robót w toku z zastosowaniem rzeczywistego wskaźnika poziomu kosztów, ustalonego według zasad określonych w ust. 3 dla przedsiębiorstwa jako całości, a nie dla poszczególnych budów.

§ 12. Ujawnione istotne nieprawidłowości lub działania w złej woli w zakresie ubiegłych i bieżących spisów oraz wyceny robót w toku, których skutkiem jest m. in. wykazywanie nieprawdziwego stanu i wartości tych robót lub niewykazywanie pełnej wartości robót przekraczających termin wykonania, komisja inwentaryzacyjna obowiązana jest zgłosić dyrektorowi przedsiębiorstwa (zarządowi organizacji spół-

Świadomi odpowiedzialności za podawanie nieprawidłowych danych podpisujący niniejszy protokół stwierdzają, że ilość objętych nim robót jest zgodna ze stanem faktycznym

Przedstawiciele zamawiającego

Członkowie zespołu spisowego

Kierownik budowy (robót)

(podpis)

(podpis)

(podpisy)

Wyceny dokonał

(miejsowość i data sporządzenia protokołu)

(imię i nazwisko — stanowisko — podpis)

Zespół kontrolujący:

.....

.....

.....

(imię i nazwisko — stanowisko — podpis)

Sprawdził

(pieczęć przedsiębiorstwa)

(stanowisko)

Akceptował

(podpis)

(podpis naczelnego inżyniera lub osoby upoważnionej)

OBJAŚNIENIA.

1. Rubryki 4—8 służą do ustalenia stanu ilościowego i wartości kosztorysowej robót wykonanych w poszczególnych obiektach, stanowiących — zgodnie z § 4 zarządzenia — roboty w toku.

2. Wartość robót w toku dotyczących całkowicie zakończonych obiektów (robót) oraz wyodrębnionych w kosztorysie części obiektów wpisuje się w rubryce 5 w wysokości ustalonej dla tych robót w kosztorysie (bez ich wyliczenia na podstawie ilości i cen jednostek obmiaru).

3. Jeżeli do całkowitego zakończenia obiektu (robót) lub wyodrębnionych w kosztorysie jego części pozostały do wykonania w następnym okresie niewielkie roboty wykończeniowe lub poprawkowe, wówczas w rubryce 5 wpisuje się również pełną wartość obiektu (robót) lub części obiektu, wpisując jednocześnie w rubryce 6 — ze znakiem minus — wartość robót jeszcze nie wykonanych. Szczegółowe wyliczenie tej wartości należy załączyć do protokołu.

4. W pozostałych wypadkach wartość robót rozpoczętych, nie stanowiących zakończonego i wyodrębnionego w kosztorysie fragmentu robót, wlicza się na podstawie ilości i cen wykonanych jednostek obmiaru, wpisując w rubrykach 4, 5 i 6 odpowiednio

dane według poszczególnych składników kosztu obiektu. Dopuszcza się wykazanie w rubryce 5 łącznej wartości kosztorysowej tych robót, pod warunkiem załączenia do protokołu szczegółowych wyliczeń, podpisanych przez członków zespołu spisującego.

5. Ewentualne dodatki umowne przysługujące wykonawcy, a nie wliczone do wartości kosztorysowej, wykazuje się w oddzielnych pozycjach (podając ich określenie w rubryce 2), w ramach wyszczególnienia robót wykonanych w poszczególnych obiektach.

6. Odrębnie wlicza się i sumuje wartość poszczególnych obiektów (robót) oraz łączną wartość robót wykonanych, lecz nie objętych umową lub zleceniem wewnętrznym.

7. W rubryce 9 wpisuje się wartość kosztorysową obiektów (całość robót zakończonych w obiekcie lub poza obiektami, wykonanych przez przedsiębiorstwo występujące w charakterze podwykonawcy lub wykonawcy częściowego) zafakturowanych zamawiającemu, zgodnie z warunkami umowy, bez protokolarnego odbioru robót, po sprawdzeniu przez zespół spisowy, że obiekty (roboty) faktycznie zostały całkowicie zakończone i są należycie zabezpieczone przed uszkodzeniem i kradzieżą. Ewentualne uwagi wpisuje się w rubryce 10 lub załącza do protokołu.

Załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 25 marca 1970 r. (poz. 93).

W z ó r

(nazwa jednostki)

Z E S T A W I E N I E

robót budowlano-montażowych w toku na dzień 197 . . . r.

Lp.	Nazwa lub nr budowy (obiektu)	Termin umowy	Protokół inwentaryzacji		Wartość robót w toku objętych umową — według protokołu inwentaryzacji		Rzeczywisty wskaźnik poziomu kosztów	Koszt wykonanych robót w toku		Roboty nie objęte umową		Uwagi
			nr	z dnia	ogółem	w tym przekraczających termin wykonania		ogółem (6 × 8)	w tym przekraczających termin wykonania (7 × 8)	wartość kosztorysowa według protokołu	koszt wykonanych robót (11 × 8)	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

Przewodniczący Komisji Inwentaryzacyjnej

Kierownik działu ekonomicznego (lub komórki równorzędnej)

Główny księgowy

Dyrektor

(podpis)

(podpis)

(data i podpis)

(data i podpis)

OBJAŚNIENIA

1. W rubrykach 4—7 oraz 11 wpisuje się dane wynikające z protokołów inwentaryzacji robót w toku (załącznik nr 1 do zarządzenia).

2. W rubryce 10 wylicza się koszt robót przeterminowanych

dla ustalenia wysokości kredytu bankowego na roboty w toku o podwyższonym oprocentowaniu

3. W rubryce 12 wylicza się koszt wykonanych robót nie objętych umową z zamawiającym, podlegający przeniesieniu na zwiększenie kosztu własnego robót sprzedanych.

94

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 1 kwietnia 1970 r.

w sprawie klasyfikacji i rozliczania kosztów inwestycji w jednostkach państwowych.

Na podstawie § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188 z późniejszymi zmianami) oraz § 68 uchwały nr 124 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych (Monitor Polski Nr 32, poz. 237) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy jednostek państwowych działających według zasad rozrachunku gospodarczego oraz jednostek budżetowych.

2. Przepisy zarządzenia dotyczące jednostek budżetowych dotyczą również zakładów budżetowych.

§ 2. 1. Za koszty inwestycji w rozumieniu zarządzenia uważa się ogół kosztów związanych z wykonaniem zadania inwestycyjnego, poniesionych w okresie od jego przygotowania do realizacji do czasu zakończenia i rozliczenia (zamknięcia przez bank rachunku finansowania).

2. Koszty przygotowania zadania inwestycyjnego do realizacji, w szczególności koszty związane z opracowaniem dokumentacji inwestycyjnej oraz inne koszty określone w § 47 uchwały nr 124 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych (Monitor Polski Nr 32, poz. 237), zwanej dalej „uchwałą”, zalicza się do kosztów inwestycji z chwilą przystąpienia do realizacji inwestycji.

3. Nie zalicza się do kosztów inwestycji opłacanych ze środków inwestycyjnych:

- 1) odsetek od bankowych kredytów inwestycyjnych, z wyjątkiem odsetek karnych,
- 2) udziałów wnoszonych na realizację inwestycji wspólnych i towarzyszących w rozumieniu uchwały nr 118 Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1969 r. w sprawie terenowej koordynacji inwestycji oraz realizacji inwestycji towarzyszących i wspólnych (Monitor Polski Nr 31, poz. 227),
- 3) kosztów związanych z nabyciem spółdzielczego prawa do lokalu użytkowego w spółdzielczym budownictwie mieszkaniowym; koszty te jednak podlegają zaewidencjonowaniu jako wartości trwałe.

Koszty wymienione w pkt 1—3 zmniejszają fundusze inwestycyjne.

4. Wszelkie dochody z tytułu uzysków inwestycyjnych, jak np. pochodzące ze sprzedaży materiałów, surowców i produktów uzyskiwanych w związku z realizacją inwestycji, jak też nieodpłatnie uzyskane świadczenia traktuje się jako źródło finansowania inwestycji, w związku z którą uzyskano wymienione dochody i świadczenia.

§ 3. W zależności od uzyskanych efektów, koszty inwestycji dzielą się na:

- 1) koszty inwestycji zwiększające wartość środków trwałych (§ 4),
- 2) koszty inwestycji zwiększające wartość środków obrotowych (§ 5),
- 3) koszty inwestycji zwiększające wartości niematerialne i prawne (§ 6),
- 4) koszty inwestycji bez efektu gospodarczego (§ 8).

§ 4. 1. Koszty inwestycji zwiększające wartość środków trwałych obejmują:

- 1) koszty bezpośrednie związane z wykonaniem lub nabyciem obiektów majątku trwałego (np. koszt wykonania lub nabycia budynku, koszt nabycia maszyny łącznie z kosztem transportu, montażu i ewentualnym kosztem napraw i remontów dokonanych przed oddaniem maszyny do montażu lub eksploatacji),
- 2) koszty pośrednie dotyczące więcej niż jednego obiektu.

2. Do kosztów pośrednich (ust. 1 pkt 2) zalicza się w szczególności:

- 1) koszty dokumentacji inwestycji (indywidualnej) oraz nabycia i adaptacji dokumentacji typowej, łącznie z kosztami nadzoru autorskiego,
- 2) koszty prowadzenia badań geologicznych i geofizycznych oraz pomiarów geodezyjnych związanych z określoną inwestycją,
- 3) koszty budowy i rozbioru tymczasowych obiektów i urządzeń na placu budowy w zakresie, w jakim według obowiązujących przepisów obciążają inwestora,
- 4) inne koszty, których na podstawie źródłowej dokumentacji nie można zaliczyć bezpośrednio do wartości określonego obiektu.

3. Koszty pośrednie rozlicza się między poszczególne środki trwałe proporcjonalnie do kosztów bezpośrednich. Jeżeli większość kosztów pośrednich dotyczy obiektów budowlanych, koszty te mogą być w całości rozliczone na obiekty budowlane. Właściwy minister może zezwolić na zastosowanie innych zasad rozliczenia kosztów pośrednich.

§ 5. 1. Do kosztów inwestycji zwiększających wartość środków obrotowych zalicza się koszty (według cen zakupu) pierwszego wyposażenia obiektów budowanych lub rozbudowywanych w składniki majątkowe, które zgodnie z obowiązującymi przepisami wchodzi w skład rzeczowych środków obrotowych.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do pierwszego wyposażenia nowo wybudowanych przedsiębiorstw i zakładów remontowych, dokonujących remontów w drodze wymiany całych maszyn lub zespołów, w maszyny i urządzenia przeznaczone do wymiany.